

Matene frue mi ekvekiĝas

(originale verkita en Esperanto)

M: kun motivoj el la violon-konĉerto de Beethoven

1. Ma - te - ne fru - e mi ek - ve - ki - ĝas

2. Al Vi mi kan - tu, al Vi mi ĉan - tu,

kaj sal - tas ga - je el mi - a lit'.

kun tub - jo, kor - no kaj vi - o - lon'.

Mi re - e vig - las. Mi re - fre - ŝi - ĝas.

Mi be - la - so - ne kaj he - la - to - ne

En Vi ju - bi - las mi - a spi - rit',

min svin - gu al - ten al Vi - a tron',

en Vi, ho Di - o, en Vi, mi - a Di'.

al Vi, ho Di - o, al Vi, mi - a Di'.

Vi, ŝir - mi - lo kaj gard' —

Vi - a bri - lo kaj glor' —

nok - te, ĝis la aŭ - ror', —

min ple - ni - gu per ĝoj'. —

bru - li - gi - lo kaj ard' —

Vi - a ko - ra fa - vor' —

ta - ge, dum la la - bor'. —

gvi - du min sur la voj'. —

En pe - no ĉi - a Vi be - no mi - a.
La an - ĝe - la - ro, la sank - tu - la - ro

Plen - ple - nas mi - a ko - ro de Vi.
Vin laŭ - du, Di - o, ku - ne kun mi.

Kun ĝoj' mi dan - ku al Vi.
Kun ĝoj' ni kan - tu al Vi.

MATENE FRUE MI EKVEKIĜAS • M (motivoj el la violon-konĉerto de Ludwig van Beethoven) kaj E (originale verkita): Albrecht Kronenberger
2018-01-22